

Den ærede Minister maa derfor ikke være vred over, hvad jeg sagde. Det overrasker mig slet ikke, at den ærede Minister ikke kan hekse. Det er jeg fuldtud klar over.

Den ærede Minister vendte sig derpaa til sine Statsbaner; og at han var noget nervøs og irriteret over alle de Angreb, der rettedes mod dem, forstaar jeg godt. Jeg kan se, at den ærede Minister har gjort mig den Ære at læse min Tale fra forleden igennem, og han vil da have indset, at jeg ikke hører til dem, der ønske ved enhver Lejlighed at rette Angreb paa Administrationen, og at hvad jeg sagde ikke indeholdt noget Angreb paa Administrationen ud over det, at jeg udtrykte nogen Overraskelse over de Kendsgerninger, det ærede Medlem fra Slagelse (Lange) fremførte. Jeg vil dog blot sige, at hvis der blot havde været den halve Anledning til saadanne Angreb overfor den højtærede Finansministers Forgænger, saa skulde vi have set Venstres Presse — nu kommer jeg med noget i Gaaseøjne, de komme jo, som bekendt, ikke i Rigsdagstidende, for dem kunne Stenograferne ikke tage — skrive Artikler med Overskrift: „Trafikbaronen behandler os som sine Røgttere“. Jeg har under det foregaaende Ministerium set det som Overskrift paa en Artikel i et Oppositionsblad.

Den ærede Minister endte med at tale om Toldreformen. Jeg skal dertil kun sige, at jeg glædede mig over nogle af hans Udtalelser. Den ærede Minister talte om, at der ingen Erstatning er, og her kommer han mig ganske elskværdigt til Hjælp overfor det ærede Medlem fra Sæby (Vilhelm Lassen). Der er ingen Reserve, ingen Erstatning at faa ved Hjælp af Formue- og Indkomstskatten, ingen Erstatning her, der kunde bruges til Nedsættelse af de finansielle Sæts paa Toldloven. Den er brugt, og det tillod jeg mig at hævde allerede tidligere. Men i øvrigt synes den højtærede Finansminister — som det saa tidt sker, naar en Venstremand bliver Minister — just ikke ophørt med at være Venstremand, men derimod ophørt med at bruge den Taktik, han brugte som Oppositionsmand, og i Stedet for tænker han nu, som en god og normal Finansminister skal tænke, nemlig paa Statskassens Tarv. Den ærede Minister siger da noget, der væsentlig kan formuleres i de Ord: *en i sig selv hvilende Toldlov*, og hermed har den højtærede Minister i Virkeligheden givet en Anerkendelse til tidligere Ministres Standpunkter, en Anerkendelse, jeg kun kan være glad ved og

lykønske vedkommende Ministre til at have faaet af de tidligere Finansministre.

Naar saa den højtærede Finansminister, for endelig at sige mig en lille bitte Uelskværdighed, sammenligner mig med det ærede Medlem for Løvel, vil jeg dertil sige, at jeg ikke føler det som nogen Uelskværdighed, al den Stund jeg som Tingets yngste Medlem kun kan opfatte det som en stor Ære at blive sammenstillet med det nævnte højtærede Medlem, der jo ved saa mange vigtige Lejligheder er Tingets Ordfører.

Derefter skal jeg vende mig til det ærede Medlem fra Sæby. Han begyndte med at tale om Statstidende og sagde, at hans væsentlige Grund til at ønske at faa Statstidenden oprettet var den at faa Privilegierne ud af Verden. Ja, jeg kan kun sige, at denne Bestræbelse for at faa Privilegier ud af Verden her ikke har sparet Befolkningen en eneste Øres Udgift, men at den bl. a. har bevirket, at Statskassen fik 50,000 Kroner mindre i Indtægt. Jeg synes derfor vedblivende, at det viser et noget doktrinært Had mod Privilegier, naar man bare for at skaffe dem væk — uden at det samtidig gavner Befolkningen paa andre Punkter — forringer Statskassens Indtægt med ca. 50,000 Kr.

Det ærede Medlem vendte sig derefter til Statsbanerne og sagde: Er det ikke dejligt, at vi have faaet dette Overskud paa 5½ Mill. Kr.? Det ærede Medlem citerede min meget ærede Forgænger i 4de Kreds, Raadmand Philipsen, der havde sagt, at det vilde være et Mirakel, om Statsbanerne kunde give et Overskud. Dertil skal jeg kun sige, at naar Raadmanden i sin Tid har udtalt sig saaledes, er det formentlig kun, fordi han ikke har haft Fantasi nok, ikke har kunnet forudse, hvad Venstre vilde gøre, nemlig at det vilde paalægge ny Trafikskatter til et Beløb af 4 Mill. Kr., eller at Venstre vilde være saa beskedent i sine Krav overfor Statsbanerne. Den ærede Raadmand er bleven overrasket, jeg ikke, for jeg har ikke et eneste Øjeblik tvivlet om, at Venstres Mænd, naar de først kom til Magten, ogsaa vilde føle Magtens Ansvar og ikke længere tænke som et godt Oppositionsparti, men som Kronens Ministre.

Derefter vendte det ærede Medlem fra Sæby sig til Skattelovene. Jeg maa nu bede det høje Ting om at undskylde, hvis jeg kommer dybere ind paa den Sag — jeg skal ikke trætte Dem for meget —, men jeg fastholder mit Udgangspunkt, nemlig det, at Gammelskatten staar væ-